

Kari

Uutta Hengellistä

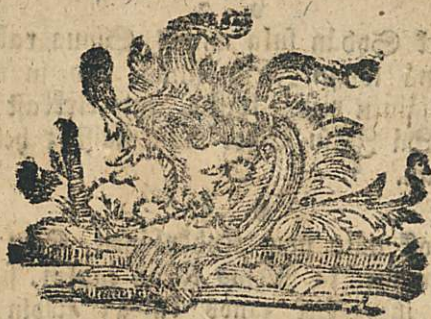
Wirta,

Ensimmäinen:

Miy on mun rakas lapsen, Sun ic.

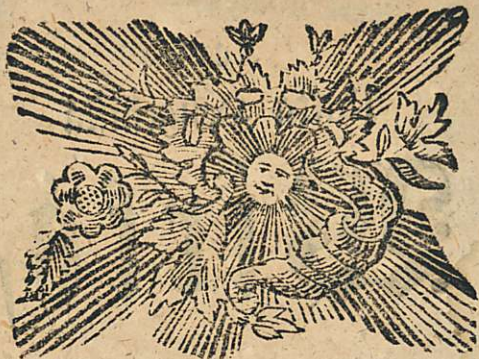
Toinen:

Matka mies hän halus pala määrän ic.

TURUSSA, 1802.

Prändätti Srenckellin Kirjain, Prändissä.

B. I. Joudu jo Laupias Jesu.

v. 1.

Mie on mun vakas lapsen Sun suus
niin naurawa, Silmäs niin aiwan
Lembet, kasvos tänn Riemua; Sun
muotos ou kuin Engel, kasvos möös suloinen,
Sun rindas täytett hengel, o mun Ryhlyläisen.

v. 2.

Ač Sydän sula minus, Sinua rakasta-
man, mä löysin Jesu sinus, ilon juur au-
tuan, ijäinen riemu loista, nytt kirkkast Sies-
lusan. Sā Jesu Suot mun maista; hekuma
raiwahan.

v. 3.

Koff näin mun Ryhlyläisen, Sun Sies-
lus riemuise, ja Jesus vakas lapsen, sull il-
mandu ihe, Ač sanos kuinga silloin, sun
Sielus laita on, kofka mä raivan ilon, Sui-
esimain suon.

v. 4. Ei

v. 4.

Ei ole filmä nähnyt, eik' kuullut korvas-
kan, niit' kuin Sã JESU tehnyt, nytte olet sie-
lusan, eng' käsit ymmärryset mun Sielun he-
kuma, eng' taida sano kielel tawahan itoa.

v. 5.

Ack arman hekumasa, muu kuiteng kelpa-
se, es puhut ylkäs kansa, kuin Sielus ra-
wise, riemulla HERAN huonen, puhuu Siis
haluifest, waikutyella hengen, mäã kuulen
mieluisest.

v. 6.

Mun hengen rumin sielun, on täpät
makeull' mun rahon mielen halun, krunattu
rakkaull', mun sisällyksen hyppä, hekuman wois-
masta, Sydän suloisest tykkä, juur hartast
halusta.

v. 7.

Ruka mun rakas Papsen, sun lahjoit
makeull', ack sanos keta wastan, Sã likut
rakkaull', tul' on Sun riemus juuri, ja ke-
täs harrastat, Kosk' se niin ombi suuri ack ke-
täs halajat.

v. 8.

Sã is o makia JESU, mun tondon ilku-
rat, rakkaust' Stelun riendä, Sun tygös ai-
noan, Sã isä ilon meri, Lainehdit hengesän,
Tirkas JESUYEN meri, on halun herättän.

v. 9. Mis

v. 9.

Mitästä mailnast luulet, etkös händ
 rafosta, k' st k' uureur tulet, näin hengen woi-
 mast, eik' maimon lo sulle, kelpa ja Sun-
 nin tie, silloin kuin Sielus mulle, näin hars-
 tay tehyy tie.

v. 10.

Mailman ilo aiwan, muu ombi kauh-
 kas Sur unnen suurien waiwan, syndi on
 julmuis, pois kaiten muiden kansa, Jesu-
 ypinäns Sielun löys heikuman, ja tuiwan
 viemäinens.

v. 11.

Millin miä siis kenen, mielestä armas
 han, Silloin kuin näin Sun wienen Tais-
 wajaan heikuman, mihi un Sielus minun,
 nyt ar on ihonon, koss' w' rrap tein sinua,
 k'ustetun k'rydimaan.

v. 12.

Sä Jesu olet krunin, pä' rlyn ja tawas-
 ran, Sä Jesu kallis p'k'än, Taupian kuni-
 gan, mun Nuringon ja tuiwan, viemun ja he-
 kuman, mun kallis Kunastajan, mun ylkän
 armahan!

v. 13.

Sun werez on se neste, kuin hengen wir-
 wotta, henges koss' pois on este, Ehdämet lie
 kuma, Sä lähde laupiuuden, rakkaus suloinen,
 ja k'äiwo makeuden, ystäwa isoinen.

v. 14. Sie-

v. 14.

Sielun ruoka ja juoma, ja hengen ter-
weys, ilon ja riennun voima, ja Sielun py-
hiys, autuden maki lähde, juur runsast wuo-
tawa, Sun sydämes ei jähdy, on aina pasawa.

v. 15.

Jesus se nimi aino, Sielun woi awata,
Woit hän on sangen kaimo, niyh hän sen ha-
woitta, ett Rakkaus siel wuota, ja riennu lai-
nehti, Runnian liekki hohya, Hartaus allehti.

v. 16.

Mixen mä ennen turdun, Sullen sentka-
taisey, Sä olit synnis undun ne olit este-
hes, mix ei myös mailma wiellä minua ra-
kasta, ja mix sun Sielus elä, ja mua har-
rasta.

v. 17.

Sun Pyhän henges woima, Imoitti Sies
Iusa Synnin kuin tundo Soima, Mä lulin
hukkuan silloin kost tygös huusin, niin henges-
sielusan, Kirkast Jesuxen ristin, weren ja tuoe-
leman.

v. 18.

Näin kirkastettu Ferran, sä Jesu olet
mull, ett tunnen elon HERRan sut Jesu kuitos
sull. Sentähden tunnen Sinun Sielun au-
tuden, kuin werell ostit minun, iselles Sul-
haisey.

v. 19. Muutt

Mutt maailmaa O Jesu, ei sinua tunne
 wiet, Synnin sumu ja hasu, so'kaise silmät
 siel, Semähdän ei se kuria Sielua rakasta,
 eik' maista ja se nuria, manna juur suloišta.

Ack josta maistais kerran. Kuing' HERRA
 on suloinen Tott, hyljäis wanhan HERRAN,
 Synnin sen hienuisen Jos Taiwan ilo tun-
 duis näin hänen sielusans, ei hän niin syn-
 neis unduis, Waan etseis aututtans.

Et kuin Sa naurit täällä, mun suloi-
 subestan, ei ole, sulingan wiellä, niin runsas
 puolingan, kuin mä tahwata annan, mun ra-
 kastawillen, Pisaran waiwoin kannan, Tänne
 mua lapsillen. Amen.

Maika mies hän halus pala, määrän pä-
 hään kotihin, juuri niu myös minä
 katon, uceen Jerusalemin Siihen oikian
 Isän mahan, Johon Lexi Wapahtaian,
 eidän kerran pääseen rauhan, näistä sitest
 Tuolemaan.

Wartia kuing kulu aika, kossas minun
 kelson lyö; Saang mä iloit siitä poikla, että
 pian kulu yö, monen päivän ei tull talda;
 kuiteng tahro Jumalan, JEsus Sillä wälil
 laitta, Krunun häihin karissan.

JEsus Sā kuin astun olet näkywäisest
 taikaseen, Sinä viimeis päivän tulet, kuin
 on sanot Pilwisä; JEsu älä wiroy kauwan,
 anna matkan joutua; Seuras olla halan ai-
 wan kaupungisa uudesta.

Kunsi Taiwan weisuu ääni, hengen uo
 kos Sielusan; Awara se liene ääni, jota
 katon mielesän, JEsu kiinit halun siheen; et-
 ten waiken weisusta, mielen se nytt aina liene,
 pian yhdes weisatan.

Jo Siis muutta Sydämeni, Taiwan ää-
 ni korwisan; määrätöin tie käymiseni uteen
 majan tullesan; kiinit Sielun mielen sihen; ett
 se änen Helinä, Wiepi ylis luolon meren,
 ilman waarat selinä.

Ota vastaan silloin huono, messian kirjās
 ystäinen, pueta yllen täysi Luondo, Jongas
 alwoit ystäinen, päättä työs ja päättä päiväs,
 ijäse

ijäisepi täyteher; Josa Uutta vuotta aiwan
nautit saadan päteher.

v. 7ⁱ

Kiitos wirtä silt wast taidan uudell tie-
tell weisara; Katommattomasa Laiwas, Laulan
wälin pitämät; ilman Anen korotusta, ilman
tila waihetust, täysi, täysi, kaikkainainen, nau-
rit Saadan Winapust.

